

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoE/192/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614203343
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7614203343.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO: 35 838 825, zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti povinnému: Š. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60, pod sp. zn. EX 2036/14, o vymoženie 3.235,88 EUR s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 17.09.2020, č.k. 2Er/195/2014-72

rozhodol:

Odmieťa odvolanie.

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zamietol (I. výrok) a návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. zamietol (II. výrok).

2. V odôvodnení uviedol, že dňa 27.02.2014 vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie istiny 3.235,88 € s príslušenstvom. Súdny exekútor predložil súdu námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie podané v zákonnej lehote, v ktorých uviedol, že upovedomenie bolo vydané v rozpore so zákonom, pretože ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do siedmich dní odkedy sa exekútor dozvedel skutočnosti rozhodujúce pre zápis alebo maximálne do 30.06.2016, upovedomenie neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, z ktorého dôvodu je nepreskúmateľné. Z upovedomenia zároveň nie je zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu a aké úkony súdny exekútor vykonal. Zároveň žiadal preveriť a potvrdiť totožnosť subjektu oprávneného, nakoľko vymáhané pohľadávky boli predmetom postúpenia na tretiu osobu. Súčasťou námietok bol aj návrh oprávneného na prerušenie konania v súvislosti s podnetom na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom SR o súlad právnych predpisov zo strany súdu podľa § 125 ods. 1 Ústavy SR. Oprávnený namietal rozpor zákona č. 233/2019 Z. z. s Ústavou SR a Zmluvou o fungovaní EÚ, pričom poukázal na porušenie zákazu retroaktivity právnych noriem, obmedzenie vlastníckeho práva a vylúčenú súdnu ochranu. Po citovaní § 2, § 3, § 5 ods. 1, 2, § 6, § 7 zák. č. 233/2019 Z. z., § 9a ods. 1, § 211a ods. 1, § 243d ods. 3, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, § 1 ods. 1 vyhl. MS SR č. 355/2014 Z. z. o centrálnom registri exekúcií a § 162 ods. 1 písm. b) CSP súd konštatoval, že zákon č. 233/2019 Z. z. upravuje niektoré dôvody na zastavenie starej exekúcie zo zákona (§ 2 ods. 1), t.j. priznáva niektorým skutkovým okolnostiam odôvodňujúcim zastavenie starej exekúcie účinky priamo zákon. Vznik takejto relevantnej okolnosti je

dôvodom pre zastavenie starej exekúcie, ktorá sa zastavuje priamo vznikom tejto okolnosti a preto akýkoľvek návrh či už hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, nemôže mať vplyv na vedenie takéhoto "zastaveného" exekučného konania. Súd názor oprávneného o tom, že zákon č. 233/2019 Z. z. nie je v súlade s Ústavou SR nezdíeľal a preto v zmysle § 162 ods. 1 písm. b) CSP nepodal návrh na začatie konania na Ústavný súd SR, pretože toto ustanovenie dáva súdu iba možnosť, avšak neukladá mu povinnosť. Zákon č. 233/2019 Z. z. podľa názoru súdu nie je dokonalým zákonom a vytvára viaceré výkladové problémy, pričom však účel odbremenenia všeobecných súdov od exekučnej agendy jednoznačne napĺňa. Zároveň ak je oprávnený presvedčený o reálnej vymožiteľnosti svojej pohľadávky, tak o túto neprichádza, len sa presunie na vecne príslušný súd. Na všeobecných súdoch sa tak postupne vytvorí väčší priestor na riešenie iných druhov agendy, čím sa potenciálne zrýchli súdne konanie. Toto bola základná predstava zákonodarcu pri prijímaní zák. č. 233/2019 Z. z. a s touto sa súd prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil a z tohto dôvodu konanie neprerušil a nepodal návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavný súd SR. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd prvej inštancie návrh oprávneného na prerušenie konania v zmysle § 162 ods. 3 CSP zamietol. Následne súd prvej inštancie k námietkam oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie uviedol, že v dôvodovej správe k zákonu sa uvádza, že strata nároku exekútora na paušálne trovy je dôsledkom nezapísania starej exekúcie do centrálného registra exekúcií podľa ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017. Z gramatického výkladu ustanovenia § 6 ods. 4 písm. b) cit. zákona mal súd za to, že podstatným znakom nepriznania trov starej exekúcie je skutočnosť, že stará exekúcia nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií, pričom pre nepriznanie trov starej exekúcie nie je rozhodujúca „včasnosť“ jeho zápisu. V ust. § 211a ods. 1 Exekučného poriadku je taxatívne uvedené, aké údaje sa o každej právoplatne neskončenej exekúcii do registra zapisujú, pričom deň zápisu exekúcie do registra exekúcií sa nezapisuje. Preukázanie splnenia podmienky včasnej evidencie starej exekúcie v centrálnom registri exekúcií v upovedomení o zastavení starej exekúcie zákon č. 233/2019 Z. z. v ustanovení § 5 ods. 2 nepožaduje, a teda táto skutočnosť nespôsobuje nezákonnosť a nepreskúmateľnosť upovedomenia v časti nároku súdneho exekútora na paušálne trovy. Súd mal z Centrálného registra exekúcií preukázané, že predmetná exekúcia v tomto registri v zmysle § 211a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. zapísaná je. V prípade ak oprávnený nadobudol pochybnosť, resp. presvedčenie o tom, že súdny exekútor si nesplnil zákonnú povinnosť, mal možnosť podať podnet Slovenskej komore exekútorov na preskúmanie, kontrolu a zápis absentujúcich údajov do CRE. Oprávnený mohol iniciovať disciplinárne stíhanie exekútora za nedodržanie zákonných postupov. Oprávnený však svoje tvrdenie o údajnom porušení povinnosti zo strany súdneho exekútora uskutočniť zápis do CRE nijakým spôsobom nepreukázal a túto svoju dôkaznú povinnosť nemôže prenášať na iných. K námietkam oprávneného, že upovedomenie neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie odôvodňujú súd uviedol, že upovedomenie obsahuje všetky náležitosti, ktoré obligatórne vypočítava ustanovenie § 5 zákona č. 233/2019 Z. z. Obsah upovedomenia o zastavení starej exekúcie je taxatívne daný zákonom č. 233/2019 Z. z., z uvedeného dôvodu v ňom nie je súdny exekútor povinný uvádzať skutočnosti nad rámec zákona ako napríklad z akého dôvodu nevyhovel v posledných 18 mesiacoch ani 15,- EUR a aké úkony v priebehu exekúcie vykonal. Zároveň súd nie je oprávnený riešiť činnosť výkonu súdneho exekútora, nakoľko súdny exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov a teda samostatným orgánom verejnej moci pri vykonávaní exekúcie. V prípade pochybností oprávneného na postup vykonávania exekúcie súdnym exekútorom, je oprávnený obrátiť sa na Slovenskú komoru exekútorov, keďže otázka postupu súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie, nie je v kompetencii súdu. V prípade, že oprávnený nebol spokojný s činnosťou súdneho exekútora, mohol v zmysle § 44 ods. 10 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, pričom tak oprávnený neurobil. Zároveň súd v konaní neeviduje žiadnu ďalšiu zmluvu o postúpení pohľadávok na tretiu osobu a ani oznámenie, resp. návrh na zmenu účastníka konania. Procesne legitimovaným subjektom je preto naďalej súčasný oprávnený - GENERAL FACTORING, a.s. Prevod pohľadávky vymáhanej v konaní mal pôvodný oprávnený oznámiť a preukázať súdnemu exekútorovi v zmysle § 37 Exekučného poriadku a až následne je exekútor povinný predložiť súdu návrh na pripustenie zmeny účastníka konania. Keďže návrh súdu predložený nebol, nemohol o ňom ani zákonite rozhodnúť. Napadnuté upovedomenie o zastavení starej exekúcie súd tak posúdil ako vydané v súlade so zákonom č. 233/2019 Z. z., a keďže pre (ne)priznanie trov súdnemu exekútorovi zákon nevyžaduje včasnosť zápisu, ale zápis do centrálného registra exekúcií ako taký a upovedomenie obsahuje všetky obligatórne náležitosti, súd námietky oprávneného ako nedôvodné zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote oprávnený odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Namietal, že súd v poučení napadnutého uznesenia nesprávne uviedol, že proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné, keďže z ust. § 7 ods. 3 a § 10 ods. 2 zák. č. 233/2019 Z. z. vyplýva, že proti rozhodnutiu o námietkach je prípustná sťažnosť. Súd prvej inštancie neuviedol, na základe čoho podľa neho proti uzneseniu opravný prostriedok prípustný nie je a na čom sa jeho poučenie zakladá. Oprávnený zároveň namietol, že podľa napadnutého uznesenia o námietkach rozhodol sudca a nie vyšší súdny úradník. Súd prvej inštancie v uznesení neuviedol, prečo o námietkach rozhodol sudca v rozpore s § 10 ods. 2 zák. č. 233/2019 Z. z. a rovnako súd sa nezmienal o tom, že by v tejto veci o námietkach oprávneného sudca mohol rozhodnúť. Napadnuté uznesenie trpí základným neodstrániteľným nedostatkom a to rozhodnutím osobou, ktorej zákon možnosť rozhodnúť o námietkach nezveruje a nedáva, z ktorého dôvodu rozhodoval vylúčený sudca, resp. nesprávne obsadený súd. Oprávnený ďalej namietal, že zák. č. 233/2019 Z. z. jednoznačne hovorí o tom, kedy súdny exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, pričom poukazuje na konkrétnu povinnosť súdneho exekútora, pričom z ustanovení Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva to, do kedy ju musí súdny exekútor splniť. Povinnosť zápisu do centrálného registra exekúcií mal exekútor splniť do siedmich dní, odkedy sa dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis a zároveň do 30.06.2016 v zmysle § 211a ods. 3, § 243d ods. 3 Exekučného poriadku a § 1 ods. 1 vyhl. MS SR č. 355/2014 Z. z. o centrálnom registri exekúcií. Centrálny register exekúcií bol zriadený zák. č. 335/2014 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.01.2015 a bol týmto dňom spustený. Keďže poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi doručené v roku 2014, mal súdny exekútor zabezpečiť zápis exekúcie do Centrálného registra exekúcií najneskôr do 07.01.2015. Nemôže byť potom správny záver o tom, že by pre nárok súdneho exekútora na paušálnu náhradu trov starej exekúcie postačovalo to, aby bola stará exekúcia v Centrálnom registri exekúcií len zapísaná. Neskorší zápis exekúcie do centrálného registra exekúcií vo vzťahu k paušálnej náhrade trov starej exekúcie relevantný nie je. Súd sa v napadnutom uznesení s námietkou oprávneného týkajúcou sa včasného zápisu do registra exekúcií nevysporiadal takým spôsobom, že by nárok súdneho exekútora na paušálne trovy starej exekúcie mohol byť daný. Súd prvej inštancie sa takisto nevysporiadal s námietkou, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie neobsahuje náležitosti vyžadované v § 5 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. a tiež nerozhodol o návrhu na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom SR. Z uvedených dôvodov tak podľa oprávneného uznesenie vykazujú znaky arbitrárnosti a je nepreskúmateľné.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, (ďalej len „CSP“) skôr, ako pristúpil k vecnému prejednaniu odvolania, zaoberal sa otázkou, či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote subjektom, ktorý je na podanie odvolania oprávnený (oprávnenou osobou), ako aj tým, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je potrebné odmietnuť podľa ust. § 386 písm. c) CSP.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvej vety CSP).

7. Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

8. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

12. Civilný sporový poriadok, ustanovenia ktorého je potrebné primerane použiť v konaní podľa Exekučného poriadku, v citovanom ust. § 355 upravuje, že odvolanie je prípustné len proti tým uzneseniam, voči ktorým to zákon výslovne pripúšťa. Ide o zmenu oproti právnej úprave Občianskeho súdneho poriadku účinnnej do 30. júna 2016, ktorá naopak taxatívne vypočítavala uznesenia, voči ktorým odvolanie prípustné nebolo. Ustanovenie § 357 CSP, taxatívne vymedzuje, voči ktorým uzneseniam je odvolanie prípustné, pritom nestanovuje, že takým uznesením je aj uznesenie súdu, ktorým súd návrh na prerušenie konania zamietol resp. ktorým súd námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zamietol, tzn. možnosť podať odvolanie proti týmto výrokom súdu Civilný sporový poriadok nepripúšťa, a to bez ohľadu na to, či odvolanie podá oprávnený, povinný alebo súdny exekútor. Ani Exekučný poriadok nepripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu o námietkách v zmysle ust. § 7 ods. 3 zák. č. 233/2019 Z. z.

13. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

14. Vzhľadom na to, že odvolanie oprávneného bolo podané proti uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, odvolací súd podľa ust. § 386 písm. c) CSP odvolanie oprávneného odmietol.

15. K odvolacím námietkam odvolací súd dodáva, že v zmysle v § 10 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní podľa § 7 ods. 3 a § 8 ods. 2 koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu vyšší súdny úradník, pričom proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je prípustná sťažnosť. Citovaný zákon tak umožňuje rozhodovať na základe poverenia sudcu vyššiemu súdному úradníkovi, ale nestanovuje výlučne povinný postup, kedy musí rozhodnúť vyšší súdny úradník a až následne sudca. Zákon tak poskytuje možnosť rozhodovania vyššiemu súdnému úradníkovi na základe poverenia sudcu, pričom však v prípade, ak takéto poverenie sudca nevydá, tak rozhoduje sám sudca.

16. Zároveň odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 502/2019 zo dňa 26.05.2020, v ktorom sťažovateľ dával do súvisu zásah do svojich práv aj s tým, že o jeho nároku na náhradu trov exekúcie nerozhodoval vyšší súdny úradník, ale priamo sudca, a tak nemohol využiť proti napadnutému rozhodnutiu žiaden opravný prostriedok, v čom videl porušenie princípu dvojinstančnosti konania. Ústavný súd poukázal na svoje rozhodnutie č.k. PL. ÚS 10/2019-11 z 30.01.2019, v zmysle ktorého z ústavnoprávneho hľadiska súdne konanie nie je povinne dvojinstančné s výnimkou vecí trestných, u ktorých táto požiadavka vyplýva z čl. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ani čl. 6 dohovoru samotné právo na odvolanie na súde vyššej inštancie negarantuje a dvojinstančnosť, ako vyplýva z judikatúry ESLP, nie je všeobecnou zásadou civilného súdneho konania. Ústavný súd tak konštatoval, že iba to, že v danej veci rozhodol sudca, a nie vyšší súdny úradník, nemôže samo osebe spôsobiť zásah do ústavných práv sťažovateľa, pretože dvojinstančnosť nie je všeobecnou zásadou civilného konania.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nemal v tomto konaní úspech a povinnému preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).